

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK IV.

ŁÓDŹ, PIĄTEK 25 LUTEGO 1949 ROKU

Nr. 55 (1067)

Do walki o pokój

stanie cały naród francuski
Apel Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Francji

W drugim dniu obrad Komitet Centralny Komunistycznej Partii Francji uchwalił apel do narodu w związku ze zbliżającymi się wyborami do władz samorządowych i ogólną sytuacją polityczną.

Apel stwierdza, że wybory odbędą się w sytuacji szczególnie poważnej. Piętnując agresywną politykę obozu imperialistycznego, który odrzucił propozycje ZSRR w sprawie współpracy, rozbrojenia i zakazu produkcji broni atomowej, Komitet Centralny KPF podkreśla, że naród francuski nigdy nie wystąpi przeciwko Związkowi Radzieckiemu, gdyż dobrze wie, iż ten socjalizm nie zagraża Francji, podobnie jak i żadnemu innemu narodowi i że nie należy jej nie zaatakować.

Naród francuski — czytamy w apelu — chce pokoju. Możemy mieć różne zdania w wielu sprawach, ale sprawa pokoju jest dla nas wszystkich zagadnieniem. W imię naszej jedności i akcji możemy ją osiągnąć, możemy i powinniśmy skończyć z wojną kolonialną, jaką rząd nasz prowadzi w Indochinach.

Apel podkreśla, że naród francuski nie może pozwolić, aby Amerykanie wyciągali zbrojeń oraz aby prowadzona w Indochinach wojna miała katastroficzny wpływ na sytuację gospodarczą kraju. Następstwem tej polityki są wysokie płace, wzrost bezrobocia, wstrzymanie odbudowy, spadek cen rolniczych przy jednoczesnym wzroście cen artykułów przemysłowych oraz ogólny zastój, wpływający na zmniejszenie się siły nabywczej pracowników.

Potępiając pobłażliwy stosunek władz wobec byłych kolaborantów i spekulantów, apel stwierdza:

„podczas gdy kolaboranci i spekulanci są oszczędzani, karze się bezlitośnie robotników za udział w strajku i prowadzenie akcji związkowej. Legalność republikańska została cynicznie podeptana.

Francuzi i Francuzki — głosi dalej apel — uczynicie z wyborów do władz samorządowych wielką bitwę o pokój i realizację waszych postulatów.

Jeśli zechcemy, jeśli będziemy walczyć ramieniem przy ramieniu ze wszystkimi bojownikami o pokój i wolność, to odniesiemy zwycięstwo nad tymi, którzy szukają awantury i ocalimy pokój.

Jeśli zechcemy, jeśli będziemy walczyć ramieniem przy ramieniu ze wszystkimi bojownikami o pokój i wolność, to odniesiemy zwycięstwo nad tymi, którzy szukają awantury i ocalimy pokój.

Wczoraj w Warszawie obradowało plenium Komisji Centralnej Związków Zawodowych. Przewodniczący Edward Ochab, wygłosił referat o uchwałach Komitetu Wykonawczego Światowej Federacji Zw. Zaw. (SFZZ) i o sytuacji w międzynarodowym ruchu zawodowym.

Posel Ochab przypomniał, że niedawno toczyła się walka nie tylko o jedność SFZZ, ale o samo istnienie federacji. Imperialiści wybrali właśnie obecny moment do ataku na SFZZ. Zdawało im się, że klasa robotnicza w krajach anglosaskich, gdzie największe organizacje zawodowe znajdują się pod kierownictwem ludzi uległych kapitalistom, podporządkuje się rozbiłaczom.

Po wtóre imperialiści uważali, że rozbić SFZZ ułatwi im odebranie masom pracującym praw i swobód demokratycznych, osiągniętych w czasie wojny i w pierwszym okresie powojennym.

Wczoraj w Warszawie obradowało plenium Komisji Centralnej Związków Zawodowych. Przewodniczący Edward Ochab, wygłosił referat o uchwałach Komitetu Wykonawczego Światowej Federacji Zw. Zaw. (SFZZ) i o sytuacji w międzynarodowym ruchu zawodowym.

Sekretarz generalny partii Slansky wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, że zwycięstwo klasy robotniczej nigdy nie przychodzi samo. W lutym 1948 roku zwycięstwo klasy robotniczej nie mogło przyjść bez walki i bez kierownictwa awangardy klasy robotniczej — Partii Komunistycznej.

Wraz z rocznicą wydarzeń lutowych Czechosłowacka Partia Komunistyczna obchodzi 20 rocznicę swego 5-go zjazdu. Zjazd ten miał dla partii komunistycznej Czechosłowacji znaczenie szczególne, gdyż zlikwidowane zostały wówczas elementy oportunistyczne i partia zajęła definitywnie pozycję rewolucyjną, wskazaną przez Stalina.

Po omówieniu znaczenia wydarzeń lutowych Slansky stwierdził, że w przeciągu roku dokonano wielu ważnych reform w życiu państwowym i społecznym Czechosłowacji.

Przeprowadzono nacjonalizację wszystkich przedsiębiorstw, zatrudniających ponad 50 pracowników, uchwalono 9 maja 1948 r. nową konstytucję i opracowano nowe wytyczne dla skutecznej reformy rolnej oraz przystąpiono do reformy ustawodawstwa.

Henry Wallace wystąpił przed kongresem przeciw finansowaniu krajów Europy Zachodniej w ramach planu Marshalla i przedstawił swój projekt wprowadzenia normalizacji stosunków i utrwalenia pokoju.

Plan Wallace składa się z 5 punktów: utworzenie zjednoczonych Niemiec, które nie byłyby nową zbrojownią, zawarcie międzynarodowego układu normalizującego stosunki, zrzeczenie się baz wojskowych

rozbrojenie i zmniejszenie wydatków zbrojeniowych, stworzenie instytucji w ramach ONZ, która zajęłaby się odbudową świata.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Polska i Skandynawia

Opinia polska uważnie śledzi intrygi kół imperialistycznych, które w ostatnich czasach ze szczególną siłą skoncentrowały się wokół państw skandynawskich.

Amerykańscy politycy, tworzący agresywny, antypokojowy pakt północno-atlantycki, nie szczędzą wysiłków, by wciągnąć do tego paktu państwa skandynawskie, a przede wszystkim Norwegię, z oczywistym celem włączenia tych krajów do swego systemu wojennego, przekształcenia ich w bazy wypadowe przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Imperialiści amerykańscy nie przestają się powoływać w swych zabiegach na rzekome zagrożenie Norwegii. W związku z tym warto przypomnieć, że kraj ten rzeczywiście padł ofiarą agresji w ciągu ostatniej wojny, ale agresorem były Niemcy, te same Niemcy, które są obecnie odbudowywane za pieniądze amerykańskie. Słża zaś, która wyzwoliła Norwegię, była przede wszystkim Armia Radziecka, która natychmiast po zakończeniu działań wojennych opuściła ten kraj.

Jest rzeczą jasną dla każdego myślącego człowieka, że Norwegii nie grozi ze Wschodu. Jest rzeczą jasną, że urojone widmo niebezpieczeństwa ze Wschodu wywołane jest przez polityków amerykańskich i sprędażnych polityków norweskich tylko po to, żeby ukryć istotne niebezpieczeństwo zagrażające Norwegii, jej niepoświętłości, jej spokojnemu rozwojowi ze strony twórców paktu atlantyckiego, paktu sprzecznego z literą i duchem Karty ONZ.

Jako państwo milujące pokój i wierne zasadom ONZ, jako państwo bałtyckie, Polska nie może pozostać obojętna wobec poczyną imperialistów w Skandynawii. Jesteśmy w sposób najistotniejszy zainteresowani w tym, by basen morza Bałtyckiego był i pozostał terenem pokoju i współpracy pokojowej, a nie imperialistycznych machinacji.

Właśnie dlatego, że tego pragniemy, winniśmy zachować czujność wobec intryg imperialistów, którzy przez swój szantaż i nacisk wywierany na kraje skandynawskie, starają się wywołać niepokój w basenie morza Bałtyckiego i przeszkodzić pokojowej współpracy krajów bałtyckich.

Narady, jakie odbył ostatnio m.in. Modzelewski z przedstawicielami dyplomatycznymi Polski w krajach skandynawskich są wyrazem zainteresowania rządu polskiego dla wypadków rozgrywających się w Skandynawii.

Spółeczeństwo polskie mogło z zadowoleniem stwierdzić, że podczas tych narad — jak głosi komunikat MSZ — „omówione zostały sprawy związane z realizowaniem pokojowej, twórczej współpracy sąsiedzkiej wszystkich tych krajów”.

Moskwa święci

31-ą rocznicę Armii Radzieckiej

W dniu 23 lutego masy pracujące stolicy ZSRR, uroczystie święciły 31 rocznicę radzieckich sił zbrojnych.

W licznych koncertach dla armii wzięli udział najwybitniejsi muzycy i śpiewacy. Tysiące ludzi zwiędziało Centralne Muzeum Armii Radzieckiej i Muzeum Rewolucji.

Uczestnicy zebrań dzielnicowych wysłali pozdrowienia dla Generałissima Stalina. O godzinie 20 miasto zostało oświetlone tysiącami różnobarwnych rakiet, rozległy się salwy dział na cześć żołnierzy Armii i Floty Radzieckiej.

W ambasadzie R. P. w Moskwie odbyła się 23. 2. rb. uroczysta akademii poświęcona 31 rocznicy powstania Armii Radzieckiej. Na uroczystość przybyli wszyscy pracownicy ambasady RP w Moskwie oraz liczni członkowie miejscowej kolonii polskiej.

Izrael i Egipt

podpisały traktat pokojowy

Wczoraj został podpisany na wyspie Rodos traktat pokojowy między państwem Izrael a Egiptem.

Układ jest na razie czysto wojskowy i określa demarkacyjną linię między wojskami. Nie dotyczy zaś zupełnie granic państwa Izrael.

Min. spraw zagranic Izraela Szertok oświadczył na konferencji w Tel-Awivie, że Izrael zachowa całkowitą kontrolę nad terytorium Negewu.

Wydarzenia lutowe w ČSR

otwarły nową kartę w dziejach bratniego narodu

KLEMENT GOTTWALD
Prezydent Republiki Czechosłowackiej

Cała prasa czechosłowacka wspomina w licznych artykułach pierwszą rocznicę wielkich wydarzeń politycznych, które w lutym ub. roku zakończyły się zwycięstwem klasy robotniczej i otwarły nową kartę w dziejach narodu i państwa Czechosłowackiego.

W dniu 24 lutego odbyło się w Teatrze Narodowym w Pradze uroczyste

posiedzenie Komitetu Centralnego Czechosłowackiej Partii Komunistycznej, poświęcone wydarzeniom lutowym 1948 roku.

Sekretarz generalny partii Slansky wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, że zwycięstwo klasy robotniczej nigdy nie przychodzi samo. W lutym 1948 roku zwycięstwo klasy robotniczej nie mogło przyjść bez walki i bez kierownictwa awangardy klasy robotniczej — Partii Komunistycznej.

Wraz z rocznicą wydarzeń lutowych Czechosłowacka Partia Komunistyczna obchodzi 20 rocznicę swego 5-go zjazdu. Zjazd ten miał dla partii komunistycznej Czechosłowacji znaczenie szczególne, gdyż zlikwidowane zostały wówczas elementy oportunistyczne i partia zajęła definitywnie pozycję rewolucyjną, wskazaną przez Stalina.

Po omówieniu znaczenia wydarzeń lutowych Slansky stwierdził, że w przeciągu roku dokonano wielu ważnych reform w życiu państwowym i społecznym Czechosłowacji.

Przeprowadzono nacjonalizację wszystkich przedsiębiorstw, zatrudniających ponad 50 pracowników, uchwalono 9 maja 1948 r. nową konstytucję i opracowano nowe wytyczne dla skutecznej reformy rolnej oraz przystąpiono do reformy ustawodawstwa.

Henry Wallace wystąpił przed kongresem przeciw finansowaniu krajów Europy Zachodniej w ramach planu Marshalla i przedstawił swój projekt wprowadzenia normalizacji stosunków i utrwalenia pokoju.

Plan Wallace składa się z 5 punktów: utworzenie zjednoczonych Niemiec, które nie byłyby nową zbrojownią, zawarcie międzynarodowego układu normalizującego stosunki, zrzeczenie się baz wojskowych

rozbrojenie i zmniejszenie wydatków zbrojeniowych, stworzenie instytucji w ramach ONZ, która zajęłaby się odbudową świata.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

O pakcie atlantyckim Wallace świadczył, że jest to niebezpieczeństwo, mogąc doprowadzić do unadku ONZ.

Wallace stwierdził, że jego projekt może stanowić bazę do trwałego pokoju i winien być rozpatrzony bezpośrednio przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki.

W pamiętną rocznicę

zwycięstwa ludu CSR

Jedność klasy pracującej zatriumfowała nad kliką zdrajców i spiskowców

Rok temu, 25 lutego 1948 roku masy pracujące Czechosłowacji odniosły decydujące zwycięstwo nad rodzimą reakcją. Jak wiadomo w owym czasie grupa reakcyjnych i spiskowców inspirowanych i popieranych przez Stany Zjednoczone i Anglię, usiłowała zorganizować zamach stanu, rozbić jednolity front narodu i obalić demokratyczny rząd Klementa Gottwalda.

Spisek antypaństwowy w Czechosłowacji był bezpośrednim przedłużeniem antyludowej wrogości polityki, jaką prowadzili reakcyjniści od pierwszych dni wyzwolenia i ustanowienia w kraju reżimu ludowo-demokratycznego.

Reakcyjniści ci, których przedstawiciele przeniknęli do rządu, hamowali przyjęcie nowej konstytucji, ustawy o reformie rolnej i unarodowieniu przemysłu, o powszechnym ubezpieczeniu społecznym pracujących i szeregi innych ważnych ustaw mających na celu zabezpieczenie interesów mas pracujących. Występowali oni także przeciwko współpracy Czechosłowacji ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

W celu osiągnięcia swych zbrodniczych planów opozycja potrzebowała pomocy międzynarodowej reakcji i wyciekła do godnej okazji dla zrealizowania tej pomocy. Okazja taka nadarzyła się, gdy USA wystąpiły z osławionym planem Marshalla. Przy pomocy tego właśnie planu reakcyjniści spodziewali się zepchnąć Czechosłowację z drogi socjalistycznej i postawić ją w tej samej sytuacji w jakiej znajdują się obecnie wszystkie kraje w zachodniej Europie.

Jednakże kiedy rachuby reakcyjnych za wiedły i ponieśli oni klęskę na tym odcinku, postanowili uciec się do metod prowokacji, sabotażu w przemyśle i rolnictwie oraz poczęli przygotowywać zbrojny spisek przeciwko rządowi Klementa Gottwalda przy pomocy swych imperialistycznych doradców.

Organa Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wykryły we właściwym czasie przygotowania do zamachu stanu, którego realizację przywódcy partii narodo-socjalistycznej planowali po tym, gdy ministrowie tej partii podadzą się do dymisji i w ten sposób spowodują rozłam w rządzie od wewnątrz.

Ale masy pracujące Czechosłowacji manifestując w dniach kryzysu swe zaufanie do partii komunistycznej i kierownictwa Klementa Gottwalda, jednogłośnie zażądały wypędzenia z rządu agentów reakcji zagranicznej i wewnętrznej oraz mianowania na ich miejsce ludzi wiernych sprawie demokracji ludowej.

Wola narodu została spełniona. Spiskowcy zostali zdemaskowani i rozbici, a do nowoutworzonego rządu weszli ludzie, którzy cieszyli się zaufaniem mas pracujących Czechosłowacji.

25 lutego kryzys rządowy został zlikwidowany. Prezydent Benes licząc się z wolą mas zatwierdził listę nowego gabinetu.

Premier Gottwald zaś w swym przemówieniu do ludu Pragi oświadczył:

„Reakcja, która planowała zamach na ludowo-demokratyczny ustroj naszego państwa leży pokonana. Czujność, ostrożność, a przede wszystkim wola ludu zgótowały reakcję tę klęskę. Jedność klasy pracującej była tą siłą, która w ciągu kilku dni zdołała silnie w zarodku plany zdrajców i spiskowców”.

Nie tylko ilość

ale i jakość!

Nowe formy współzawodnictwa pracy

W dniu wczorajszym w sali konferencyjnej OKZZ odbyła się narada okręgowa delegatów Komitetów terenowych Współzawodnictwa Pracy i Rad Zakładowych.

Po referacie sekretarza OKZZ ob. Spychały, który wyczerpująco omówił nowe formy współzawodnictwa pracy w odniesieniu do dotychczasowej działalności terenowej, oraz doniosłość roli, jaką odgrywa ruch współzawodnictwa w życiu gospodarczym naszego państwa, zabierali głos poszczególni delegaci związkowi z terenu Łodzi i okręgu.

Analizując dotychczasowe, pozytywne osiągnięcia oraz braki, jakie można było wytypować na podstawie ostatnich zestawień, postanowiono ruch współzawodnictwa pracy oprzeć na mocnych podstawach masowego uświadamiania załóg robotniczych, oraz korzystać z doświadczeń ekonomicznych Związku Radzieckiego.

Podkreślono też ze szczególnym naciskiem wagę zagadnień t. zw. współzawodnictwa jakościowego w produkcji, na straży którego stanąć powinni wszyscy uświadomieni i aktywni robotnicy, a zwłaszcza przodownicy pracy, oraz aktywni związkowcy. (w)

Wicemin. Witaszewski w Łodzi

Zwiedził fabryki, interesując się warunkami higieny i bezpieczeństwa pracy

Do Łodzi przybył Wiceminister pracy i opieki społecznej Witaszewski, celem zaznajomienia się z warunkami życia łódzkiego świata pracy oraz stosunkami społecznymi na terenie zakładów przemysłu włókienniczego. Wiceministrowi Witaszewskiemu towarzyszą dyrektor departamentu pracy Altman oraz główny inspektor pracy.

W pierwszym dniu pobytu w naszym mieście Wiceminister Witaszewski odbył konferencję na terenie okręgowego inspektoratu pracy, gdzie zaznajomiono go z warunkami bezpieczeństwa i higieny pracy łódzkich fabryk.

W obradach udział wzięli przedstawiciele OKZZ, oddziału włókienniczego i zarządu głównego Zw. Włóknarzy. Prócz nich uczestniczyli w konferencji referenci bezpieczeństwa i higieny pracy przy poszczególnych związkach.

Po konferencji Wiceminister zwiedził kilka większych fabryk. M. in. zlustrował PZPB nr. 2 i PZPB nr. 3, przeprowadzając rozmowy z załogami robotniczymi obu fabryk i nawołując ich do utrzymywania ścisłego kontaktu ze związkami zawodowymi. Min. Witaszewski apelował również do kierownictwa fabryk o usunięcie niedociągnięć w organizacji pracy i podniesienie warunków bytu pracujących. (g)

Nasze Łady

UCZNIOWIE KL. IVa W ŁODZI: Szkoła nie może ściągać od uczniów składek przymusowych. Natomiast zdaje się, że samorząd szkolny uchwała dobrowolne składki na pokrycie kosztów związanych z drobnymi inwestycjami na żywianiem młodzieży, pomocą zimą itp. Sprawa niewłaściwego stosunkowania się kierownictwa szkoły do Waszego projektu założenia Komitetu ZMP należy przekazać Kom. Rodzicielskiemu.

M. Z. UL. PIOTRKOWSKIEJ: List Pani do wodzi, że jest Pani dzielną kobietą i odpowiedzialnym człowiekiem. Stosownie podchodzi Pani do sprawy dalszego pożytku i rozwoju swym i ojcem waszych malutkich dwójki dzieci. To, że odszedł on od Was i zostawił dzieci bez środków do życia nie znaczy, aby nie musieli spełniać obowiązków względem swej rodziny. Po pewnym czasie będzie Pani mogła wystąpić na drogę sadową z żądaniem wyegzekwowania od niego stałych, comiesięcznych alimentów na rzecz Pani i dzieci. Narazie zupełnie słusznie stara się Pani zdobyć własnymi siłami środki utrzymania swej rodziny. Jest Pani fachowcem i to w zawodzie, w którym nie trudno uzyskać pracę. Niech się Pani jak najszybciej zarejestruje, oraz poinformuje co do pracy w Urzędzie Zatrudnienia, ul. Strzelców Kaniowskich 52.

W. H. D. Z UL. GDAŃSKIEJ: Znamy Pani twierdzą, że Pani bardzo ładnie śpiewa, że aby móc występować na scenie, czy w Polskim Radio, nie potrzeba znów „tak wielkiego talentu”. W związku z tym proszę Pani o wskazanie szkoły, która by „w krótkim czasie dała” „tęsknotę”. Znamy Pani może mają rację, twierdząc, że posiada Pani ładny i miły głos, natomiast myślą się bardzo sadząc, że aby śpiewać nie potrzeba znów „tak wielkiego talentu” ani wkładu pracy. Słusznie, można nie posiadać wielkiego talentu, trzeba natomiast mieć głos gromotnie przeszkolony i opanowany technikę śpiewania. Śpiew bowiem zawodowy, na scenie, przed mikrofonem to naprawdę zupełnie innego jak paniński popis u cioci na imieninach. Aby zostać zawodowym śpiewakiem trzeba przejść długi i ciężki okres szkolenia (tak praktycznego jak i teoretycznego). Zdawa się, że bardzo często, że w trakcie nauki głos zanika i nieraz po kilku latach idzie na marne. Jeśli pragnie Pani poważnie potraktować swoje głosy i nauki śpiewu proszę zasięgnąć informacji w Państwowym Konserwatorium zycznym. Al. i Maja 6.

Doszkalanie pracowników zorganizował Cent. Zarz. Przemysłu Odzieżowego

Centralny Zarząd Przem. Odzieżowego przekłada dużą wagę do sprawy podnoszenia kwalifikacji zawodowych, organizując w tym celu specjalne kursy i odczyty specjalistyczne dla wszystkich, którzy chcą podnieść swój poziom.

W Łodzi odbywa się obecnie trzynastodniowy kurs dla techników-chronometratorów, na którym uczęszcza 28 słuchaczy. Takie same kursy organizowane będą w Poznaniu, Wrocławiu i w wszystkich większych zakładach CTP.

W programie szkoleniowym na najbliższą przyszłość przewidziane jest rozszerzenie oddziału na Technikum Włókienniczym do 40 miejsc na I semestrze. Rozbudowane będą również internaty na Ziemlach Zachodnich dla 350 absolwentek Szkoły Przygotowania Przemysłowego, z których pewien procent po ukończeniu szkoły skierowany będzie do gimnazjum. (d)

Codzienna nowelka „Expressu”

Feralny trzynasty

Swego czasu Lolka i Maria pracowały razem w tym samym wydziale w Zarządzie Miejskim jako stenotypistki. Potem Lolka dostała posadę w Centrali Handlowej, jednakże obie koleżanki biurowe utrzymywały z sobą w dalszym ciągu kontakt.

Kiedy tego dnia Maria odwiedziła swoją przyjaciółkę, zauważyła, że Lolka jest mocno zdenerwowana.

— Czy miałaś jakieś przykrości? Czy może pokłóciłaś się z Zygmuntem? — zapytała ją zaraz na wstępie.

— Ach nie, ach nie! — potrząsnęła głową Lolka — Przeciwnie, teraz dopiero zrozumiałam, że Zygmuntem kocha mnie naprawdę!

— Więc dlaczego masz taką pogrzebową minę? — zdziwiła się przyjaciółka. — Naprawdę jesteś zdziwna!

— Możliwe — przyznała Lolka — ale pozwól, że zrobię najpierw mały wstęp. Jak sama wiesz o tym miałam dużo szczęścia do mężczyzn... I dużo pechu... Owszem, było wielu mężczyzn, którym się podobałam, ale żaden z nich nie podchodził do mnie poważnie, może dlatego, że mam opinię fircyarki. Ty zresztą sama wiesz, że niesłusznie.

Maria wiedziała najlepiej, że Lolka zasłużyła sobie na tę opinię jak najrzej-

telnej, ale nie chciała przerwać swojej przyjaciółce, która ciągnęła dalej.

— Wreszcie poznałam Zygmunta! Zygmuntem jest chłopcem trochę nieśmiałym, mało przedsiębiorczym. Spotykał się ze mną przez parę miesięcy i dośzłam do wniosku, że nie chodzi mu o przygodę, ale, że znajomość naszą traktuje na serio.

Jutro Zygmuntem ma wyjechać na cztery tygodniowy urlop. Wczoraj wieczorem w większym towarzystwie poszliśmy najpierw do kina, a potem do kawiarni. Zygmuntem asystował mi przez cały czas, był dla mnie bardzo czuły, a tańcząc ze mną, trzymał mnie w ramionach tak jakoś zupełnie inaczej niż zawsze.

Instynktownie wyczułam, że chciałby mi powiedzieć coś ważnego: ale ty wiesz, że Zygmuntem jest trochę nieśmiały. Koło jedenastej całe towarzystwo odprowadziło mnie do domu — i znów Zygmuntem pocałował mnie w rękę cieplej i goręcej niż zawsze.

Przed południem zadzwonił do mnie do biura i powiedział mi (a głos miał wzruszony i uroczysty), że chciałby się dzisiaj przed wieczorem spotkać ze mną i porozmawiać o rzeczach bardzo ważnych... Złożę się, nie wiem o

co, że Zygmuntem ma zamiar oświadczyć mi się przed wyjazdem!

— Ależ — to wspaniale! — klasnęła w ręce Maria — więc dlaczego jesteś taka strapiiona?

— Znasz mnie dobrze i wiesz, że jestem... No jakby to powiedzieć? Trochę zabobonna! Przede wszystkim wierzę w feralność trzynastki! Trzynastego wyłano mnie kiedyś z mojej pierwszej posady, trzynastego zerwał ze mną mój pierwszy narzeczony, trzynastego straciłam przedni ząb, trzynastego mam zawsze jechać i nieprzyjemności. A dziś jest nie tylko trzynasty, ale w dodatku piątek, a taki dzień jest pechowy do kwadratu! Ale znowu pech tkwi w tym, że Zygmuntem wyjeżdża jutro rano na cały miesiąc, a przez miesiąc przydarzyć się może to i owo, wolałabym więc, żeby Zygmuntem wyjechał już jako mój narzeczony.

— Zatem rozmów się z nim dziś jeszcze!

— Trzynastego? W piątek?

— Moja droga! — przerwała jej poważnie Maria — wiesz, że nie podzielałam nigdy twoich przesądów, bo czyż może zmienić bieg wypadków jakiś tam czarny kot przebiegający przez drogę, czy śpieszący do pracy kominiarz? A już ta twoja wiara w feralność trzynastki jest naprawdę śmieszna! Ja na twoim miejscu nie zważałabym na nic, ale dziś jeszcze porozmawiała z Zygmuntem!

— Mimo piątku i mimo trzynastki?

— Ach, denerwujesz mnie już tym powtarzaniem nonsensów! Nie wlek! Zygmuntem to porządny chłopak i pechem byłoby właśnie to, gdyby chciał się teraz cofnąć!

— Więc dobrze! Porozmawiam z nim dzisiaj! — odparła przekonana Lolka.

— — — — —
Nazajutrz obie koleżanki spotkały się znowu.

— No i jak? — spytała Maria — Czy Zygmuntem oświadczył ci się?

— Wyobraź sobie, że tak! — zawołała rozpromieniona Lolka — Narazie zdecydował się... Zygmuntem wyjechał teraz na miesiąc, ale kiedy wrócimy, weźmiemy ślub! Jestem ogromnie szczęśliwa! No, ale na razie żegnaj cię, bo nie mam czasu. Za pół godziny spotkam się z Władkiem, wiesz (ty sympatycznym technikiem, przed którym „Bałtyk” Najpierw pociągnę film, a potem... Potem zobaczymy cię dalej! Muszę przecież skorzystać z okazji, że Zygmuntem nie ma w Łodzi!

Maria spojrzała bez aprobaty na swoją lekkomyślną przyjaciółkę, a potem rzekła poważnie.

— Wiesz co? Teraz i ja zaczynam wierzyć, że trzynastka jest pechowa!

— Chociaż przyniosła mi ona tyle szczęścia?

— Tobie może tak! Ale za to jest naprawdę bardzo feralna dla Zygmuntem!

PRZYGODY WICKA I WACKA

SOBEK: — Doprawdy, że pan maruje swój talent! W Ameryce zrobiłbyś miliony!

IDZI: — Co tam zawracać głowę z Ameryką! Posłuchaj pan:

IDZI: — Byłem dość zdolnym malarzem. Nie znalazłem jednak poparcia wśród bogatych królów dolarowych. Byli zbyt zajęci... Więc umierałem z głodu...

IDZI: — Szczęśliwym trafem dostałem pracę, dzięki której osiągnąłem „szczyty”, o jakich wcale nie marzyłem: malowałem reklamy na drapaczach nieba...

IDZI: — Pierwszą, zarobioną tygodniówkę zrabowali mi gangsterzy, bijąc i wleząc! Co? Gdzie była policja? Policjant stał obok, patrząc, czy biją prawidłowo...

Owoce muszą stanąć! Skuteczna akcja Komisji Specjalnej

Artykuły „Expressu” w sprawie nieuzasadnionej drożyzny owoców nie trafiły w próżnię. Sprawą tą zainteresowała się bliżej delegatura Komisji Specjalnej, która zarządziła wczoraj specjalną akcję, wciągając do niej 80 „trójek społecznych”.

Sontrolowano znaczną ilość owoców i także wózków uprawiających ruch za sprzedaż owoców. Kontrolownicy interesowali się źródłem owoców, ceną sprzedaży i ceną, aby w ten sposób ustalić czy nie przekraczają ustalonej marżkowej.

A dała konkretne wyniki. Spisała szereg protokołów. Winni podlegają wygórowanych cen za owoce będą ukarani. Jutro podamy owoce wyniki akcji. (i)

„tygodniowy żłobek” dla dzieci najciężiej pracujących matek

Przy ulicy Mielczarskiego 35 otwarto tzw. „tygodniowy żłobek”, w którym dzieci będą przebywały od poniedziałku do soboty wieczorem.

Rzecz jasna, że nie każde dziecko będzie mogło tam przebywać. Tak wspaniałe udogodnienia przewidziano tylko dla matek najciężiej pracujących, zatrudnionych na nocną zmianę lub obciążonych licznym potomstwem.

Matki te będą więc mogły wydajnie pracować, zupełnie spokojne o swe maleństwa.

Plan reformy lecznictwa dziecięcego w Łodzi

W Łodzi daje się odczuć poważny brak lekarzy-pediatrów. Tłumaczy się on ciągłym wzrostem sieci dziecięcych placówek opiekuńczych i zdrowotnych. Przed wojną miasto posiadało wszystkiego 3 żłobki, obecnie jest 40. Przedszkoli mamy ponad 100. Frekwencja w szpitalu dziecięcym wzrosła w porównaniu z okresem przedwojennym w dwójnasób. Rośnie też sieć stacji opieki nad matką i dzieckiem. Nie dziwnego przeto, że w tych warunkach zapotrzebowanie na pediatrów wzrasta, tym bardziej, że młodych sił lekarskich przybywa stosunkowo mało.

Zdając sobie sprawę z wielkiej wagi zagadnienia ochrony zdrowia dzieci, Wydział Zdrowia opracowuje obecnie plan reformy lecznictwa dziecięcego, opartego na współpracy z Ubezpieczalnią Społeczną. Plan zmierza do obsady wszystkich wakujących stanowisk w stacjach opieki itp. instytucjach przez wykwalifikowanych pediatrów. (cis)

Na karę śmierci skazano renegata

Sąd Okręgowy w Łodzi skazał wczoraj na karę śmierci Rudolfa Langego byłego soltyśa w Żelazowie. Lange podczas okupacji zniósł się nad ludnością polską i żydowską, brał udział w egzekucjach, a po zakończeniu wojny ukrywał się w Czechosłowacji, skąd w połowie 1948 r. został deportowany do Polski. (2)

Cztery przodownice pracy

radnymi m. Łodzi

MRN uchwaliła wniosek w sprawie osiedlania rodzin w niewykorzystanych willach i domkach podmiejskich

Miejska Rada Narodowa uchwaliła wczoraj na swym plenarnym zebraniu niezmiernie doniosłą dla mieszkańców Łodzi decyzję w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o publicznej gospodarce lokalami na osiedla podmiejskie, położone wzdłuż linii komunikacyjnych. W ciągu miesiąca władze opracują wykaz miejscowości, na terenie których Wydział Kwaterunkowy będzie miał prawo przydzielać mieszkania w niewykorzystanych dostatecznie domkach letniskowych i willach.

Dzięki temu liczne rodziny można będzie osiedlić w zdrowych okolicach podmiejskich, co wydatnie złagodzi głód mieszkaniowy w naszym mieście. Odpowiedni wniosek zostanie przez samorząd skierowany do Rady Ministrów, celem uzyskania potrzebnego zezwolenia.

Na wstępie posiedzenia MRN uczciła 31-ą rocznicę powstania Armii Radzieckiej. Krótkie przemówienie o zasługach Armii Czerwonej i jej wkładzie w dzieło rozgromienia hitlerizmu, wygłosił przew. Andrzejak, podkreślając z naciskiem, że Armia Radziecka jest obecnie potężnym gwarantem pokoju światowego. Na zakończenie przew. Andrzejak wniósł okrzyk na cześć twórcy Armii Czerwonej i jej Wodza, Generalissimusa Stalina.

W komunikatach odczytano oświadczenie posła Duniaka, który zrezygnował z mandatu wiceprezenta miasta wobec powołania go na II sekretarza ŁK PZPR. Na miejsce szeregu odwołanych radnych powołano nowych członków MRN, którzy złożyli wczoraj uroczyste ślubowanie. Min. radnymi z ramienia PZPR zostali pos.

Duniak, I sekretarz PZPR, Dworakowski, trzy przodownice pracy: Gościńska, Kwiatkowska i Mucha, zaś z ramienia OKZZ — przodowniczka pracy, Switonikowa. Radny Dworakowski powołany został do prezydium MRN.

Prof. Żukowski złożył obszernie sprawozdanie z działalności Komisji Kontroli Społecznej, która zlustrowała cały szereg instytucji państwowych i gospodarczych oraz agend miejskich. W tej chwili Komisja bada gospodarkę kinoteatrów i Ubezpieczalnię Społeczną. Mankamentem prac Komisji jest mały jej skład personalny, oraz brak proporcjonalnego przedstawicielstwa robotniczego, wreszcie długotrwałość akcji kontrolnych, na co zwróciła już uwagę Rada Państwa. Komisja nie zdołała wykonać wielu zleceń jej prac.

Prezes Apelacji Warszawskiej, której się działo miesiąc wcześniej w Łodzi, Dobromęski wystąpił do MRN z prośbą o poparcie jego wniosku w sprawie przydzielenia dla Apelacji gmachu przy ul. Jarcza 45. Zakomunikował on, że Apelacja Warszawska zostanie podzielona na 3 części, oraz że w Łodzi powstanie oddzielna Apelacja. Apelacja Łódzka będzie sądem I instancji dla procesów rozpatrywanych w trybie doradczym oraz dla procesów o szkodnictwo gospodarcze.

Na zakończenie obrad MRN zatwierdziła sprawozdanie komisji dla spraw remontowych oraz uchwaliła otwarcie dwóch nowych przedszkoli. (stg)

Uszył sobie kilka ubrań za przywłaszczone pieniądze państwowe

W Państwowych Zakładach Przem. Bawełnianego nr 3 w Łodzi pracował w charakterze pomocnika biurowego niejaki Ludwik Konarski, zamieszkały przy ul. Księży Młyn 7.

Przez pewien czas zastępował on kierownika biura rachuby w tej fabryce, wypisując w tym okresie m. in. listy płacy. Listy te Konarski sporządzał niezgodnie ze stanem faktycznym, podając nieprzepracowane przez robotników godziny nadliczbowe.

Na podstawie sfałszowanych w ten sposób list podejmował następnie należności w kasie, robotnikom wypłacał tyle ile zarobili, zaś różnice przywłaszczał sobie.

W ten sposób — jak to ujawniło dochodzenie — nieuczciwy pracownik przywłaszczał sobie około 100 tysięcy złotych, za które jak sam zeznał sprawił sobie kilka ubrań.

Orzeczeniem Komisji Specjalnej szkodnika społecznego skierowano na 1 rok do obozu pracy przymusowej w Milencinie. (s)

Zawile formalności

mogą opóźnić remonty

Niezyciowe „wytyczne” powinny być wycofane!

Zbliża się wiosna a wraz z nią — okres remontów zniszczonych domów. W ubiegłym roku akcja ta dała bardzo pozytywne wyniki, bowiem wiele budynków uchroniono przed zawaleniem.

Nic więc dziwnego, że tysiące łódzian, którym sufity sypią się na głowę, z utęsknieniem wyczekiwało tej pory roku, kiedy mieszkania ich mogłyby być doprowadzone do porządku.

Miasto pomyślało o tym. W związku z nadchodzącym sezonem przygotowano odpowiednie ilości materiałów, sporządzono dokładne plany, wyznaczono część domów, które miały podlegać remontowi itd. itd. W sukurs przyszła również pogoda, tak, że prace mogłyby się już za miesiąc rozpocząć.

Mogłyby — ale nie mogą. Bo oto przed kilkoma dniami nadeszły z War-

szawy „wytyczne”, które całkowicie sparaliżowały poczynania miasta. Wszystkie plany po zaznajomieniu się z „wytycznymi” stały się zupełnie nieaktualne.

Nadesłane przez Warszawę instrukcje nakazują przed rozpoczęciem jakichkolwiek robót restauracyjnych dokładne wypełnienie specjalnych formularzy, przy czym na opisanie każdego budynku przewidziano plik rozmaitych papierków. W przeróżnych rubrykach i pozycjach wymaga się nieomal podania wieku babci dozorczy domowego.

Rubryki te mają m. in. ustalić procent zniszczenia poszczególnych budynków. Jeśli bowiem zniszczenia wyniosą od 1 do 20 proc., koszty remontu pokrywane będą przez FGM, zniszczenia

poważniejsze natomiast — przez Min. Odbudowy.

Aby dokonać tych zawilich formalności, potrzeba całego sztabu techników i inżynierów. Ponieważ jednak miasto go nie posiada, opisy te trwałyby około 2 lat! A domy tymczasem waliłyby się w dalszym ciągu.

Miasto nasze ma pod swoją administracją około 3 tysięcy budynków. W tych warunkach warszawskie „wytyczne” są dla nas przynajmniej nieczytelnym, gdyż całkowicie wiążą nam ręce.

Niewątpliwie ojcowie miasta będą interweniować w stolicy, by spowodować wycofanie zawikłanych „wytycznych” bądź też postarają się o przystosowanie ich do specyficznych warunków, w jakich nasze miasto się znajduje! (krl)

Papp przyjeżdża Skład Polski już ustalony

Ustalono ostateczne składy drużyn Polski przeciwko bokserskiej reprezentacji seniorów Węgier.

We Wrocławiu w dniu 27 bm. walczyć będą (od wagi muszej do ciężkiej): KASPERCZAK (Wrocław), GRZYWOCZ (śląsk), MATLOCH (śląsk), RODAK (śląsk), CHYCHLA (Gdańsk), KOŁCZYŃSKI (Warszawa), SZYMURA (Warszawa) i KLIMECKI (Wrocław).

W Gdańsku w dniu 1 marca wystąpią: BRZÓSKA (Łódź), BAZARNIK (śląsk), KRUSZA (Pomorze), CZORTEK (Warszawa), IWANUSKI (Wybrzeże), KWIATKOWSKI (Wybrzeże), NOWARA (śląsk) i BIAŁKOWSKI (Wybrzeże).

Drużynom polskim sekundować będzie trener Feliks Sztaim.

Start Brzóska w Gdańsku wydaje się wątpliwy, gdyż na meczu w Poznaniu uległ on kontuzji łuku brwiowego i rana zapewne do niedzieli nie zdąży się zagoić. Z Budapesztu donoszą natomiast, że PAPP najprawdopodobniej przybędzie do Polski. W każdym razie prasa węgierska podaje nazwisko mistrza olimpijskiego w składzie reprezentacji Węgier. A więc dojdzie do sensacyjnej walki PAPP — KOŁCZYŃSKI już po raz trzeci. Ciekawe, jak tym razem spisze się „Kółka”, bo, jak twierdzą, Papp od dłuższego czasu nie trenował i nie jest w swej najlepszej formie.

ŁKS gra z PTC lecz dopiero w przyszłą niedzielę

Pilkarze łódzcy mieli szczere chęci już w niedzielę wyjść na boiska, ale zamiaru tego nie mogą zrealizować. Stan boisk w Łodzi jest tego rodzaju, że w tej chwili nie nadają się one jeszcze do gry.

Dlatego też pierwsze mecze w tegorocznym sezonie postanowiono odbyć dopiero w przyszłą niedzielę. Drużyna ŁKS ma zakontraktowane zawody z PTC. Mecz ten odbędzie się w Pabianicach o godz. 11-tej. A więc w porównaniu z ligowymi zespołami innych okręgów sezon piłkarski w Łodzi rozpocznie się o tydzień później.

Śmiejmy się!...

Kolasińska jest zazdrosna. Chce wypróbować wierność swego męża, zwraca się doń: — Powiedz mi, mój drogi, czy po mojej śmierci ożeniłbyś się z Rączkowską?

— Nie!
— Dlaczego?... Przecież ona jest do mnie tak bardzo podobna.
— Właśnie dlatego...

Pan Teofil udał się do wróżki. Stara wiedźma rozłożyła karty i zaczęła głądzić:

— Pańska żona będzie młoda, ładna i bogata...
— Doskonale — przerwał jej pan Teofil — ale niech mi pani poradzi, co mam zrobić z moją terazniejszą żoną?

Pan Adam jest znanym kobieciarzem. To też koledzy często go proszą o radę.

— Powiedz mi — zwraca się jeden z przyjaciół, — kiedy kobieta mówi „tak”, a kiedy „nie”?

Pan Adam uśmiechnął się chytrze.
— Wiesz, są cztery rodzaje kobiet... Kobieta enotliwa mówi „nie”, kobieta namiętna mówi „tak”, kobieta kapryśna mówi „tak” i „nie”! Kokietka — ani „tak”, ani „nie”!

Praga-Warszawa po raz wtóry

Dwie radiostacje towarzyszyć będą wyścigowi kolarskiemu

W redakcji „Trybuny Ludu” odbyła się konferencja prasowa z udziałem przedstawicieli „Rudeho Prava”, GUKF-u PZKol-u oraz „Trybuny Ludu”, na której omawiano sprawy związane z organizacją międzynarodowego wyścigu kolarskiego Praga — Warszawa.

Współorganizatorami tegorocznego wyścigu są: „Trybuna Ludu”, RSW „Prasa” i PZKol. Na stronie polskiej, w Czechosłowacji zaś „Rude Pravo” i COS. Cel wyścigu jest podwójny: sportowy — propagowanie kolarstwa polityczny — upamiętnienie historycznych dat: 9 maja — Święto Zwycięstwa, 5 maja — oswobodzenie Pragi i 1 maja — Święto Pracy.

Do udziału w wyścigu zaproszonych zostało 13-cie państw. Trasa wyścigu została częściowo zmieniona na terenie Polski, mianowicie: etap OSTRAWA — KATOWICE będzie biegł nie jak projektowano uprzednio przez OŚWIECIM, lecz przez RACIBÓRZ. Ogółem trasa będzie się składać z 8-miu etapów, łącznej długości

1.262 klm, z tego 4-ry etapy w CZECHOSŁOWACJI i 4-ry w POLSCE. W OSTRAWIE nastąpi jednodniowy odpoczynek.

Stan dróg na trasie, na terenie Polski jest znacznie lepszy, niż w roku ubiegłym. Wszystkie etapy kończyć się będą na stadionach. I tak: w KATOWICACH — stadion „Pogoni”, WROCLAW — stadion olimpijski, ŁÓDŹ — tor w Helenowie, WARSZAWA — stadion W. P. W Polsce zostaną zorganizowane 3 punkty odżywcze, a to: w OPOLU, KĘPNIE i TOMASZOWIE, ponieważ etapy przekraczają 150 klm.

Główną nagrodą wyścigu będzie nagroda przechodnia, ufundowana wspólnie przez „Rude Pravo” i „Trybunę Ludu”. Zdobydzą ją państwo, którego drużyna wygra wyścig 3 razy pod rząd lub też 5-krotnie nie po kolei. Zniesiono finisze lotne międzyetapowe, natomiast nagrody etapowe pozostały nadal.

Termin zgłoszeń do zawodów upływa w dniu 5 kwietnia, wszyscy zaś uczestnicy wyścigu obowiązani są dostarczyć doku-

menty, potrzebne do wyrobienia paszportów nie później niż 8.4.

Komisja ustaliła, że racje żywnościowe w tym roku będą wynosiły dla zawodników 8.000 kal. Z płynów wyeliminowano piwo, zamiast którego zawodnicy otrzymają sok z jabłek lub wodę mineralną.

W tym roku wyścigowi towarzyszyć będą dwie radiostacje, zainstalowane na autach, które będą informowały publiczność na trasie o przebiegu wyścigu. Na zakończenie zawodów organizatorzy projektują rozegranie na stadionie W. P. atrakcyjnego meczu piłki rowerowej, między mistrzem świata w tej dziedzinie sportu — CZECHOSŁOWACJĄ i POLSKĄ.

Przed wyścigiem zawodnicy polscy wezmą udział w obozie kondycyjnym w WISŁE, organizowanym i finansowanym przez GUKF. W tym samym czasie rozegrany zostanie, również w Wiśle, bieg na przełaj o mistrzostwo Polski. Po obozie zawodnicy trenować będą na płaskim terenie w okolicach Warszawy, aż do czasu wyjazdu do Pragi.

W konkursie na pamiątkową odznakę wyścigu, organizowanym w Pradze przez „Rude Pravo”, wpłynęło 250 prac, podczas gdy na konkurs „Trybuny Ludu” zgłoszono w tym samym czasie w Warszawie około 900 projektów. Z 3-ch najlepszych projektów polskich i czeskich wybrano do wykonania prace, która zdobyła 3-cią nagrodę w konkursie „Trybuny Ludu” i, która ze względów praktycznych okazała się najlepszą. Autorami jej są Piechul i Centnarowski. Odznaka ta zostanie wypuszczona w Czechosłowacji w liczbie 250.000 sztuk, przy czym zyski z tego źródła zostaną przeznaczone na częściowe pokrycie kosztów organizacyjnych. Nie zostało jeszcze ustalone, ile odznak wypuszczonych będzie w Polsce.

Praga-AZS (W-wa) 16:14

Wygrali dzięki poświęceniu i ambicji

Rozegrane w sali YMCA międzynarodowe spotkanie koszykówek, między ligowym zespołem warszawskiego AZS a reprezentacją Pragi, przyniosło po żywej grze zwycięstwo gościom — 16:14.

Drużyna Pragi, aczkolwiek lepsza technicznie i przewyższająca zespół warszawski szybkością, nie była jednak tak groźna, jak przypuszczano. Napastnicy pracy wyraźnie zawodzili strzałow, marnując kilkanaście dogodnych sytuacji pod koszem. Jako całość goście stanowili zespół bardzo wyrównany, doskonale zgrany.

Akademicy warszawscy zagrali jeden z najlepszych swych meczów, walcząc z zacięciem o każdą piłkę i strzelając z dużym szczęściem. Ustępowali jednak gościom fizycznie, nadrabiając te braki poświęceniem i ambicją. Na wyróżnienie zasłużyli: Olesiewicz, Popielek, Dobrucki i Niciński.

Pierwsze starty w Zakopanem

W biegu na 18 klm Bukowski zajął 4 miejsce

Wczoraj odbyły się w Zakopanem pierwsze konkurencje wielkich międzynarodowych zawodów narciarskich o „Puchar Tatr”, a mianowicie bieg na 18 klm w konkurencji otwartej i kombinacji norweskiej oraz bieg pań na dystansie 8 klm.

Do biegu na 18 klm zgłoszonych było 88 narciarzy, lecz tylko 70 stanęło na starcie. Start nastąpił o godz. 10, trasa była dość trudna i urozmaicona. Jako pierwszy wystartował Czechosłowak Lukes dopuszczony niemal w ostatniej chwili do biegu. Kardal, (CSR), mimo zmęczenia szedł bardzo dobrze i na pierwszych 6-ciu kilometrach uzyskał przewagę około 16 sekund. To zachęciło go do jeszcze większego wysiłku — Kardal zwiększył tempo i przebieg cały dystans w czasie 1.16.41, dzięki czemu uplasował się na pierwszym miejscu.

Doskonali biegacze fińscy Suominen i Salonen zbyt byli wyczerpani długotrwałą podróżą ażeby mogli pokonać Kardala, to

też znaleźli się na drugim i trzecim miejscu.

Najlepiej spośród Polaków pobił Bukowski. Czas 1.20.38 pozwolił mu zająć czwarte miejsce. Natomiast Daniel Krzeptowski znalazł się dopiero na siódmej lokacie z czasem 1.22.13. Ponieważ Kardal jak i obaj Finowie startowali tylko w biegu otwartym, lokaty Polaków są bardzo dobre, biorąc oni bowiem udział w kombinacji norweskiej.

W biegu pań na 8 klm było zgłoszonych 21 zawodniczek. Z tej liczby na start stało się 16 zawodniczek, przy czym jedna z nich biegu nie ukończyła. Bieg ten zakończył się wspaniałym zwycięstwem zawodniczek fińskich Saliranta Maire 36.41 i Koriusz Interi 39.08, które zajęły pierwsze miejsca. Trzecią była narciarka Czechosłowacji, Lelkova 40.02. Najlepszą z Polek okazała się Kowalska. Uzyskała ona czas 54.13, co zapewniło jej w ogólnej klasyfikacji 9-te miejsce.

Motocykliści wybiorą władze na niedzielnym walnym zebraniu Ł.O.Z.M.

W dniu 27 Intego r. b. o godz. 10.30 w pierwszym a o godzinie 11.45 w drugim terminie odbędzie się Walne Zebranie Okręgowego Związku Motocyklowego, na którym delegaci klubów zrzeszonych w Okręgu Łódzkim wybiorą nowe władze tego popularnego u nas sportu.

Ze względu na obfitujący w bogaty program ubiegły sezon oraz powstałą Ligę Motocyklową i przewidziano w tym sezonie spotkania

międzynarodowe — zebranie zapowiada się nie zwykle interesujące i zgromadzi niewątpliwie delegatów wszystkich klubów, które pragną wziąć udział w pracach organizacyjnych nad rozwojem tego pięknego i emocjonującego sportu.

Zebranie to odbędzie się w świetlicy Elektro wni Łódzkiej ul. Daszyńskiego 56.

Oskar Dahl, właściciel ogromnej tkalni, mieszkał naprawdę po królewsku. Baszkówna, która w portierni wyległymowała się podejrzieliwemu cerberowi, po szerokich, zasłanych czerwonymi dywanem schodach dostała się na górę i zadzwoniła.

— Przychodzę do Domu Mody Gabrieli Gren. Przyniosłam nową suknię dla pani prezesowej. Czy pani prezesowa jest w domu? — zapytała pokojówkę.

— Nie, pani prezesowa nie wróciła jeszcze do domu, ale przyjdzie lada chwila! — elegancka pokojówka spojrzała trochę z góry na skromnie ubraną pannę z magazynu.

— Pani pozwoli, że zaczekam?

— Proszę bardzo! — pokojówka wskazała jej stojące w kącie przedpokoju krzesło i weszła do sąsiedniego pokoju zostawiając za sobą drzwi lekko uchylone.

Baszkówna spojrzała przez szparę w głąb mieszkania i nagle wydało jej się, że otwarły się przed nią wrota raju.

Długim szeregiem ciągnęła się amfiteatr świetnych salonów. Polyskiwały meblami, świecili złotiste ramy obrazów, jak kwieciste łaki wyglądały podłogi, zasłane puszystymi dywanami, a ciężkie żyrandole zwisały z pięknie rzeźbionych sufitów.

Dalsze pokoje giną w perspektywie, ale za to Baszkówna widzi bardzo dokładnie przepychy pierwszego i — jak gdyby olśniona jego wspaniałościami — czmyka oczy.

— Tak mieszkają oni... Ci moiżni tego świata, a my? — spoglądając na wiszący na ścianie obraz przedstawiający tańce rokokowych pań, mimo woli porównuje przepychy tego salonu z ubóstwem małej, beztępotnej izby, w której ona od wielu, wielu lat gnieździ się z matką i siostrą.

— Oni mają cały pałac, a my?... — mała, wyzyskiwana przez pracodawcy nie podręczna, biernie przyjmująca to, co dał jej los, nie zastanawiała się nigdy nad niesprawiedliwością pewnych

7)

socjalnych ustrojów, w tej jednakże chwili wyczuwa instynktownie, że coś tu jednak nie jest w porządku...

Nagle u drzwi wejściowych szczerknął zamek i wszedł do przedpokoju niemio dy, ubrany bardzo elegancko mężczyzna w ciemnym palcie i w białych rękawiczkach.

Był ościwały, miał niebieskie, typowo germańskie oczy.

Na widok nieznanego dziewczyny, siedzącej w przedpokoju, rzucił opryskliwie.

— A to do kogo?

Niegrzeczny ton tego zapytania zmieształ nieśmiałość z natury Stefki.

— Ja do pani prezesowej... Z Domu Mody Gabrieli Gren — powiada, rumieniąc się lekko.

Przed chwilą anemiczna, szara, niepozorna, teraz, z tym nagłym rumieńcem, o niewinnych, zakłopotanych oczach i dziecinnych ustach wygląda naprawdę ładnie.

W obojętnych oczach starszego pana pojawiły się iskierki.

— Moja żona wróci lada chwila! — powiada nadspodziewanie miękko.

— A więc to jest prezes Oskar Dahl? — pomyślała jeszcze bardziej zakłopotana — właściciel tych wszystkich wspaniałości.

A prezes Dahl zdejmując powoli płaszcz. Zazwyczaj w takich wypadkach dopomaga mu służba, ale w tej chwili są widoczne powody, dla których star-

szy pan chce zostać sam na sam z tą śliczną, młodziutką dziewczyną.

— Więc przyniosła pani dla mojej żony suknię? — powiada wreszcie zdawkowo i znów spojrzania jego niebieskich oczu ślizgają się po drobnych kształtach młodej dziewczyny.

Skoro ją pytają, należy odpowiedzieć. Stefania Baszkówna przezwycięża swoją nieśmiałość i powiada:

— Tak jest... Suknię z czarnej tafty... Bardzo elegancką...

— Aha, bardzo elegancką!... Rozumiem! Moja żona nosi zawsze bardzo eleganckie toalety... Tępoche elegantsze niż pani! — wprawny okiem otakowskiego jej sukieniczyńskiego uśmiechnął się trochę po szelmowsku.

— Ale pani wolalaby, zamiast szty, sama nosić podobne toalety, nieprawdaż?

Znów rumieniec zakłopotania, prezes zaś nie czekając na jej odpowiedź, mruży oczy.

— Choć szczerze mówiąc, najpiękniejszą ozdobą kobiety jest młodość... A pani jest naprawdę bardzo jeszcze młoda! Przepraszam, ile pani ma właściwie lat?

— We wrześniu skończę siedemnasto lat.

— Więc szesnaście i pół... Ale wygląda pani na znacznie młodszą... — głosno zastanawia się Oskar Dahl i nagle bierze ją lekko pod ramię.

(D. c. n.)